Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
MICHAL BOBEK
21 päivänä syyskuuta 2016 [1]

Asia C-491/15 P

Typke
vastaan

komissio

Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin — Asetus N:o 1049/2001 — Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (EPSO) kilpailut — Tietokannat — Pyyntö saada tutustua joukon anonymisoituja tietoja käsittävään taulukkoon — Asiakirjan käsite — Uusi tai olemassa oleva asiakirja

I Johdanto

1. Rainer Typke (valittaja) osallistui Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (EPSO) kahden avoimen kilpailun valintakokeisiin. Kun hänelle oli ilmoitettu hänen tuloksistaan, hän teki asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (jäljempänä asetus) [2] perusteella hakemuksen saadakseen oikeuden tutustua taulukkoon, joka käsitti joukon anonymisoituja tietoja kyseessä olevista kokeista, saadakseen tukea epäilyilleen syrjinnästä. Euroopan komissio hylkäsi hänen näihin tietoihin tutustumista koskevat hakemuksensa. Valittaja nosti komission päätöksestä kanteen unionin yleisessä tuomioistuimessa.

2. Nyt esillä olevassa valituksessa valittaja hakee muutosta unionin yleisen tuomioistuimen tuomioon, jolla hänen kanteensa hylättiin. Hän riitauttaa erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan hänen pyytämäänsä asiakirjaa ei ollut olemassa, ja päätelmän, jonka mukaan asetuksessa N:o 1049/2001 ei velvoitettu EPSOa luomaan uutta asiakirjaa.

3. Unionin tuomioistuimelle tehdyn valituksen mukaisesti tässä ratkaisuehdotuksessa keskitytään käsitteen ”olemassa oleva asiakirja” tulkintaan sähköisten tietokantojen osalta – mikä on tämän asian keskeinen oikeuskysymys.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

4. Asetuksen N:o 1049/2001 tavoitteena on lisätä Euroopan unionin toimielinten työskentelyn avoimuutta, ja sillä saatetaan siten voimaan SEU 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettu avoimuuden periaate.

1 — Alkuperäinen kieli: englanti.

2 — Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EYVL 2001, L 145, s. 43).

5. Asetuksen 2 artiklan otsikkona on ”Asiakirjoihin tutustumiseen oikeutetut ja soveltamisala”. Kyseisen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä, joka asuu jossain jäsenvaltiossa, sekä jokaisella oikeushenkilöllä, jolla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin tässä asetuksessa määriteltyjen periaatteiden, edellytysten ja rajoitusten mukaisesti”. Kyseisen 2 artiklan 3 kohdan mukaan ”tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen toimielimen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla”.

6. Asetuksen 3 artiklassa annetaan useita eri määritelmiä. Kyseisen 3 artiklan a alakohdan mukaan ”asiakirjalla” tarkoitetaan ”mitä tahansa tallennetta (paperille tulostettua tai sähköisessä muodossa tallennettua tekstiä taikka ääni- tai kuvatallennetta tai audiovisuaalista tallennetta), joka koskee toimielimen vastuualueeseen kuuluvia politiikkoja, toimintaa ja päätöksiä”.

7. Asetuksen 6 artikla sisältää säännöt, jotka koskevat asiakirjoihin tutustumista koskevia hakemuksia. Kyseisessä säännöksessä säädetään seuraavaa:

”1) Hakemus saada tutustua asiakirjoihin on esitettävä kirjallisesti, sähköinen muoto mukaan luettuna, jollain EY:n perustamissopimuksen 314 artiklassa tarkoitetuista kielistä ja riittävän täsmällisesti, jotta asiakirja on toimielimen tunnistettavissa. Hakijan ei tarvitse perustella hakemusta.

2) Jos hakemus ei ole riittävän täsmällinen, toimielin pyytää hakijaa täsmentämään hakemustaan ja avustaa hakijaa tässä esimerkiksi antamalla tietoja julkisten asiakirjarekisterien käytöstä.

3) Jos hakemus koskee erittäin pitkää asiakirjaa tai erittäin suurta määrää asiakirjoja, kyseinen toimielin voi neuvotella hakijan kanssa epävirallisesti kohtuullisen ratkaisun löytämiseksi.

4) Toimielimet antavat kansalaisille tietoa ja neuvoja siitä, miten ja minne voidaan tehdä hakemus saada tutustua asiakirjoihin.”

8. Asetuksen 10 artikla koskee asiakirjoihin tutustumista koskevia käytännön järjestelyjä sen jälkeen, kun hakemus on hyväksytty. Kyseisen 10 artiklan 1 kohdan mukaan ”hakija saa tutustua asiakirjoihin toivomuksensa mukaan joko siten, että hän tutustuu asiakirjoihin toimielimen tiloissa tai siten, että hänelle toimitetaan niistä jäljennös, mukaan lukien sähköisessä muodossa oleva jäljennös, jos sellainen on saatavissa. – –” Kyseisen 10 artiklan 3 kohdan mukaan ”asiakirjat toimitetaan sellaisena toisintona ja sellaisessa muodossa, jossa ne ovat (mukaan lukien sähköinen tai muu muoto, kuten pistekirjoitus, tavallista suurempi tekstikoko tai nauha), ottaen hakijan toivomukset huomioon täysimääräisesti”.

III Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

9. Typke työskentelee Euroopan komissiossa. Hän osallistui EPSOn kahden avoimen kilpailun, joissa haettiin virkamiehiä palkkaluokkiin AD5 ja AD7, valintakokeisiin. Kun valittajalle oli ilmoitettu hänen tuloksistaan, hän teki EPSOlle kaksi peräkkäistä hakemusta saadakseen oikeuden tutustua asiakirjoihin, jotta hän voisi tarkistaa, oliko valintakokeet, joihin hän oli osallistunut, järjestetty yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti. Valittaja epäili erityisesti sitä, että käännösvirheillä oli saattanut olla kielteinen vaikutus tiettyihin kieliryhmiin.

10. Ensimmäisessä hakemuksessaan (menettely Gestdem 2012/3258) valittaja pyysi saada oikeutta tutustua ”taulukkoon”, joka käsitti joukon anonymisoituja tietoja kokeista, joihin osallistui noin 45 000 hakijaa. Taulukkoon tuli sisältyä tiedot kunkin hakijan tunnuksesta, jonka perusteella hakija voidaan liittää kysymyksiin, joihin hänen oli vastattava, kunkin kysymyksen tunnuksesta paljastamatta kuitenkaan kysymyksen sisältöä, kysymysluokasta, kielestä, jolla kukin kysymys esitettiin kullekin hakijalle, ja kunkin hakijan kuhunkin kysymykseen vastaamiseen käyttämästä ajasta.

11. Kuusi kuukautta myöhemmin tekemässään toisessa hakemuksessa (menettely Gestdem 2013/0068) valittaja ei pyrkinyt saamaan taulukkoa, johon on koottu kaikki pyydetyt tiedot. Sen sijaan hän pyysi saada tutustua sähköisessä muodossa olemassa olevien asiakirjojen osiin, jotka sisältäisivät samat tiedot kuin ne, joita hänen ensimmäinen hakemuksensa koski, sekä tiedon kullekin hakijalle esitetyn kunkin kysymyksen vaikeustasosta.

12. Ensimmäisen menettelyn osalta EPSO hylkäsi alkuperäisen hakemuksen 9.8.2012. EPSO myönsi, että sillä oli tiedot hallussaan. Se totesi kuitenkin, että pyydettyä asiakirjaa ei ollut olemassa. Valittaja teki tämän jälkeen asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 2 kohdan nojalla uudistetun hakemuksen, jossa hän pyysi toimielintä harkitsemaan uudelleen kantaansa. Komission pääsihteeristö pääasiallisesti vahvisti EPSOn näkemyksen. Se selitti, että asetuksessa N:o 1049/2001 ei velvoiteta EPSOa suorittamaan tietojenkäsittelyä eri tietokantoihin tallennettujen tietojen esiin poimimiseksi.

13. Toisen menettelyn osalta EPSO ei vastannut valittajan tekemään toiseen hakemukseen. Tämän seurauksena valittaja teki komissiolle uudistetun hakemuksen.

14. 5.2.2013 tekemällään päätöksellä (ensimmäinen riidanalainen päätös) komissio hylkäsi uudistetun hakemuksen ensimmäisessä menettelyssä seuraavilla perusteilla: ensinnäkään pyydettyä asiakirjaa ei ollut olemassa. Pyydetyn taulukon laatiminen edellyttäisi paitsi kyseisiä kymmeniä tuhansia kokeita koskevien tietojen poimimista eri tietokannoista, myös tietojen poimimista muista tietokannoista, kuten yleisestä kysymystietokannasta. Toiseksi tällaiseen asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden myöntäminen merkitsisi liian suurta hallinnollista työtaakkaa.

15. Kuukautta myöhemmin komissio teki 13.3.2013 päivätyllä kirjeellä toisen riidanalaisen päätöksen. Tässä kirjeessä komissio jätti käsittelemättä toisen uudistetun hakemuksen asiakysymyksen. Tämän vuoksi valittaja tulkitsi asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohtaan nojautuen kirjeen kielteiseksi vastaukseksi uudistettuun hakemukseensa toisessa menettelyssä. Tämän jälkeen komissio teki myöhään, 27.5.2013 nimenomaisen hylkäävän päätöksen tässä menettelyssä.

IV Valituksenalainen tuomio ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

16. Typke vaati unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan ensimmäisen ja toisen riidanalaisen päätöksen sillä perusteella, että ne ovat asetuksen N:o 1049/2001 vastaisia. Komissio vaati unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että lausunnon antaminen kanteesta raukeaa siltä osin kuin siinä vaaditaan toisen riidanalaisen päätöksen kumoamista, kun otetaan huomioon, että toisessa menettelyssä tehtiin nimenomainen hylkäävä päätös 27.5.2013. Komissio vaati unionin yleistä tuomioistuinta myös hylkäämään kanteen siltä osin kuin se koski ensimmäistä riidanalaista päätöstä.

17. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi komission perustelut.[3] Se totesi, että lausunnon antaminen kanteeseen sisältyvistä vaatimuksista, jotka koskevat asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epäämistä koskevaa implisiittistä päätöstä toisessa menettelyssä, raukeaa (valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohta), hylkäsi kanteen ensimmäisen riidanalaisen päätöksen osalta (2 kohta) ja velvoitti Typken korvaamaan oikeudenkäyntikulut (3 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin katsoi erityisesti, että ensimmäisessä menettelyssä pyydetty asiakirja ei ollut olemassa oleva asiakirja, johon voitaisiin pyytää oikeutta tutustua asetuksen N:o 1049/2001 nojalla.

3 — Tuomio 2.7.2015, Typke v. komissio (T-214/13, EU:T:2015:448).

18. Valittaja väittää unionin tuomioistuimessa, että valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohta pitäisi kumota. Hän vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja otti vääristyneellä tavalla huomioon todistusaineiston selvän merkityksen toteamalla, että valittaja ei ollut pyytänyt oikeutta tutustua olemassa oleviin asiakirjoihin ensimmäisessä menettelyssä. Lisäksi valittaja vaatii, että Euroopan komission pääsihteeristön ensimmäisessä menettelyssä tekemä päätös (Gestdem 2012/3258) kumotaan.

19. Esillä olevan muutoksenhakuasian ongelma liittyy väitettyyn oikeudelliseen virheeseen tulkittaessa olemassa olevan asiakirjan käsitettä sähköisten tietokantojen yhteydessä. Tässä suhteessa valittaja vetoaa yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka jakautuu kahteen toisiinsa liittyvään osaan.

20. Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on erehtynyt tulkitessaan asetusta N:o 1049/2001 ja erityisesti sen 3 artiklan a alakohtaa ja 4 artiklan 6 kohtaa. Se on virheellisesti olettanut, että näiden säännösten soveltaminen relaatiotietokantoihin edellyttää, että osittainen oikeus tutustua relaatiotietokantaan tallennettuihin asiakirjoihin ja pelkkä oikeus tutustua tällaiseen tietokantaan sisältyviin tietoihin pidetään erillään.

21. Toiseksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on erehtynyt katsoessaan, ettei valittajan hakemuksessa viitattu olemassa olevaan vaan uuteen asiakirjaan ja että hakemus jäi joka tapauksessa asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Valittaja väittää erityisesti, että pyydetty tietojen yhdistelmä merkitsee asetuksessa tarkoitettua asiakirjaa, sillä se voidaan saada tekemällä hakuja tietokannasta kyseiseen tietokantaan kuuluvien hakutyökalujen avulla. Asetuksessa ei jätetä sen soveltamisalan ulkopuolelle hakemusta, jossa pyydetään oikeutta tutustua relaatiotietokantaan, joka edellyttää standardoidulla kyselykielellä (Structured Query Language, jäljempänä SQL) tehtäviä hakuja, joita ei ole ohjelmoitu ennalta tai joita toimielin ei käytä tavanomaisesti kyseessä olevaa tietokantaa varten. Valituksenalainen tuomio on valittajan mukaan ristiriidassa myös asetuksen tehokkaan vaikutuksen kanssa. Oikeus tutustua tietoihin on valittajan mukaan tosiasiallisesti rajoitettu koskemaan vain tietoja, jotka EPSO on ennalta päättänyt luovuttaa suurelle yleisölle. Toimielin voi jopa tieten tahtoen estää oikeuden tutustua tietokantoihin.

22. Komissio väittää vastauksessaan, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi asianmukaisesti olemassa olevan asiakirjan käsitettä. Ainoastaan ennalta kirjoitettujen SQL-hakujen tuloksia voidaan pitää olemassa olevina asiakirjoina. Pyydettyä asiakirjaa, joka edellyttää uusien SQL-hakujen kirjoittamista, ei voida saada tuomiossa Dufour [4] tarkoitetulla tavanomaisella tai rutiiniluonteisella haulla. Asetuksen tehokas vaikutus ei myöskään vaarantuisi, koska asetuksella ei ole tarkoitus vastata kansalaisten tarpeeseen saada yleistä tietoa. Komission mukaan valittaja ei ole esittänyt näyttöä siitä, että komissio olisi milloinkaan tieten tahtoen poistanut SQL-lauseita piilottaakseen asiakirjan. Tällä perusteella komissio vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

V Asian arviointi

23. Ratkaisuehdotus rakentuu seuraavasti. Ensinnäkin tutkin asiakirjan käsitettä sähköisten tietokantojen yhteydessä asetuksen N:o 1049/2001 tulkitsemiseksi (osa A). Toiseksi tarkastelen samassa yhteydessä sitä, mikä merkitsee olemassa olevaa asiakirjaa vastakohtana uuden asiakirjan luomiselle (osa B). Kolmanneksi arvioin esillä olevan asian kannalta, voidaanko valittajan pyytämää taulukkoa pitää ”olemassa olevana asiakirjana” (osa C).

4 — Tuomio 26.10.2011, Dufour v. EKP (T-436/09, EU:T:2011:634, 153 kohta).

A *Asiakirjan käsite ja asiakirjoihin tutustumista koskevat säännöt digitaaliaikana*

24. Asetus N:o 1049/2001 on ilmaus SEU 1 artiklan toisessa kohdassa vahvistetusta avoimuuden periaatteesta.[5] Kyseisellä asetuksella on tarkoitus antaa yleisön oikeudelle tutustua asiakirjoihin mahdollisimman täysimääräinen vaikutus[6] unionin toimielinten työskentelyn avoimuuden parantamiseksi, jotta näillä toimielimillä olisi suhteessa kansalaisiin suurempi legitimiteetti ja niiden toiminta olisi vastuullisempaa.[7]

25. Näiden tavoitteiden toteuttamiseksi lainsäätäjä on antanut asetuksen 3 artiklan a alakohdassa asiakirjan käsitteelle hyvin laajan merkityksen. Kyseisen säännöksen mukaan ”asiakirjalla” tarkoitetaan ”mitä tahansa tallennetta (paperille tulostettua tai sähköisessä muodossa tallennettua tekstiä taikka ääni- tai kuvatallennetta tai audiovisuaalista tallennetta), joka koskee toimielimen vastuualueeseen kuuluvia politiikkoja, toimintaa ja päätöksiä”.

26. Tästä laajasta määritelmästä seuraa, että asiakirja voi olla *mikä tahansa* tallenne *millä tahansa* tallennusvälineellä unionin toimielinten *mistä tahansa* toiminnasta.

27. Vastaavasti direktiivissä 2003/98/EY[8] asiakirjan käsite on ymmärretty yhtä laajasti. Kyseisen direktiivin 2 artiklan 3 kohdan mukaan ”asiakirjalla” tarkoitetaan ”mitä tahansa tallennetta tallennusvälineestä riippumatta (paperilla tai sähköisessä muodossa tallennettuna tai äänenä, visuaalisessa muodossa tai audiovisuaalisena tallenteena” tai tällaisen tallenteen osaa. Kyseisen direktiivin johdanto-osan 11 perustelukappaleessa lisätään, että asiakirjoja ovat ”kaikki julkisen sektorin elinten hallussa olevat toimenpiteiden, tosiseikkojen tai tietojen esitykset – ja kaikki tällaisten toimenpiteiden, tosiseikkojen tai tietojen koosteet – tallennusvälineestä riippumatta (paperilla tai sähköisessä muodossa tallennettuna tai äänenä, visuaalisessa muodossa tai audiovisuaalisena tallenteena)”.

28. Käytännössä näyttää siis siltä, että asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitettuna asiakirjana voidaan pitää käytännössä mitä tahansa eli mitä tahansa tietoja, tietokokonaisuutta tai tietopakettia.

29. Ilmeisen laajasta asiakirjan käsitteestä huolimatta sen todellinen merkitys on kuitenkin melko epäselvä sähköisten tietokantojen ja/tai näihin tietokantoihin sisältyvien asiakirjojen osalta. Kattaako se kaikenlaisen tietokantaan ohjelmoidun tiedon? Pitäisi oikeus tutustua myöntää mihin tahansa tietojen yhdistelmään, joka voidaan mahdollisesti saada tietokannoista monimutkaisten hakujen avulla?

30. Yhtä unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota[9] lukuun ottamatta tähänastisesta unionin oikeuskäytännöstä ei saada juuri selvennystä asiakirjan määritelmään sähköisten tietokantojen yhteydessä. Tukeutumalla kyseiseen unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisuun sisältyviin hyödyllisiin ohjeisiin sekä asetuksen sanamuotoon ja henkeen ehdotan, että ainakin seuraavia kolmenlaisia sähköisiin tietokantoihin sisältyviä tietoja voidaan pitää asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitettuina asiakirjoina:

— yksittäisiä vientejä, jotka muodostavat tunnistettavan semanttisen kokonaisuuden laajemmassa tietokannassa tai tietokokonaisuudessa, tai

5 — Ks. johdanto-osan ensimmäinen perustelukappale, sellaisena kuin sitä on tulkittu 21.7.2011 annetussa tuomiossa Ruotsi v. MyTravel ja komissio (C-506/08 P, EU:C:2011:496, 72 kohta).

6 — Ks. johdanto-osan neljäs perustelukappale, sellaisena kuin sitä on tulkittu esim. 1.7.2008 annetussa tuomiossa Ruotsi ja Turco v. neuvosto (C-39/05 P ja C-52/05 P, EU:C:2008:374, 33 kohta) ja 21.9.2010 annetussa tuomiossa Ruotsi ym. v. API ja komissio (C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69 kohta).

7 — Ks. johdanto-osan toinen ja kolmas perustelukappale. Ks. myös esim. tuomio 18.12.2007, Ruotsi v. komissio (C-64/05 P, EU:C:2007:802, 54 kohta).

8 — Julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL 2003, L 345, s. 90), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2013/37/EU (EUVL 2013, L 175, s. 1).

9 — Ks. tuomio 26.10.2011, Dufour v. EKP (T-436/09, EU:T:2011:634).

— tietokantaan, tietokokonaisuuteen tai sen osaan sisältyviä raakatietoja tai

— koko tietokantaa tai tietokokonaisuutta.

31. Yleisesti ottaen mitä tahansa näistä kolmesta tai niitä kaikkia voidaan pitää asetuksen 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettuina asiakirjoina. Sitä, voidaanko ne luokitella asiakirjoiksi yksittäisessä tapauksessa, ei voida todeta abstraktisti. Se riippuu useista muuttujista, erityisesti asianomaisen tietokannan tyypistä ja rakenteesta ja yksittäistapauksessa esitetyn pyynnön sanamuodosta. Kymmenen riviä pelkkiä lukuja kahdessa sarakkeessa sisältävän yksinkertaisen laskutaulukon ja toisaalta monimutkaisen relaatiotietokannan, jossa tarvitaan raakatiedon jäsentämiseksi laajamittaista ohjelmointia ja joka mahdollisesti toimii useilla palvelimilla, välillä on luonnollisesti selvä ero.

32. On kuitenkin esitettävä muutama yleinen toteamus, jotta tämä asiakirjan (ainakin ensi arviolta) laaja käsite voidaan asetaa sähköisten tietokantojen yhteydessä oikeaan asiayhteyteen.

33. On selvää, että se, että asetuksen mukaan tietojen kokoelmaa pidetään *asiakirjana*, ei automaattisesti merkitse oikeutta *tutustua* tähän asiakirjaan. On myös selvää, että oikeutta tutustua asiakirjoihin voidaan laillisesti rajoittaa aineellisista tai käytännön syistä. Nämä kaksi syytä eivät myöskään sulje toisiaan pois.

34. Yhtäältä tutustumista koskevaa oikeutta voidaan rajoittaa tai se voidaan jopa evätä aineellisista syistä. Asetuksen 4 artiklassa luetellaan nämä syyt. Ne ovat lakisääteisiä poikkeuksia oikeuteen tutustua asiakirjoihin (kokonaan). Nämä aineelliset poikkeukset liittyvät useisiin ensisijaisen tärkeisiin etuihin tai arvoihin, kuten yleiseen etuun,[10] yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaan ja henkilötietojen suojaan[11] ja teollis- ja tekijänoikeuksiin.[12]

35. On kuitenkin syytä painottaa, että tällaisen poikkeuksen olemassaolo konkreettisessa yksittäistapauksessa ei vaikuta asiakirjan käsitteen määritelmään sinänsä. Tämä ilmenee selvästi siinä, että menettelyssä asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden saamiseksi on kaksi eri vaihetta, joita on arvioitava itsenäisesti.[13] Ensinnäkin, onko olemassa asetuksen 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettua asiakirjaa? Toiseksi, onko olemassa aineellisia syitä, jotka oikeuttavat tutustumista koskevan oikeuden rajoittamisen tai jopa epäämisen? Poikkeukset on pidettävä erillään määritelmistä. Mahdollisten poikkeusten olemassaolo ei saisi kaventaa asiakirjan käsitteen ulottuvuutta. Toisin sanoen käänteinen perusteleminen ei ole sallittua: se, että oikeutta tutustua osaan asiakirjasta tai koko asiakirjaan ei anneta sen vuoksi, että jotakin 4 artiklan poikkeuksista sovelletaan, ei merkitse sitä, että kyseessä ei olisi ”asiakirja”.

36. Toisaalta oikeutta tutustua ”asiakirjaan” voidaan rajoittaa käytännön syistä. Kolmella niistä on todettava olevan erityistä merkitystä tarkasteltaessa oikeutta tutustua sähköisiin asiakirjoihin.

37. Oikeus tutustua asiakirjoihin edellyttää ensinnäkin täsmällisen pyynnön esittämistä. Yleensä hakijan on yksilöitävä täsmällinen ”asiakirja”, jonka hän haluaa saada. Tämä vaatimus perustuu asetuksen 6 artiklan 1 ja 2 kohtaan. Näiden säännösten mukaan asiakirjoihin tutustumista koskeva hakemus on esitettävä ”riittävän täsmällisesti, jotta asiakirja on toimielimen tunnistettavissa. – – Jos hakemus ei ole riittävän täsmällinen, toimielin pyytää hakijaa täsmentämään hakemustaan ja avustaa hakijaa tässä esimerkiksi antamalla tietoja julkisten asiakirjarekisterien käytöstä”.

10 — Ks. asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohta.

11 — Ks. asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohta.

12 — Ks. asetuksen 4 artiklan 2 kohta.

13 — Ks. vastaavasti tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio (C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 40 kohta) ja tuomio 1.7.2008, Ruotsi ja Turco v. neuvosto (C-39/05 P ja C-52/05 P, ei julkaistu (EU:C:2008:374, 35–36 kohta).

38. On ymmärrettävää, että vaatimus täsmällisyydestä voi aiheuttaa käytännön ongelmia tapauksissa, joissa hakija pyytää oikeutta tutustua tietokokonaisuuksiin tai raakatietoihin tuntematta kyseessä olevan tietokannan tarkkaa rakennetta. Tällaisissa tapauksissa pitäisi ehkä antaa enemmän painoa asetuksen 6 artiklan 2 kohdan vaatimukselle, jonka mukaan toimielimen on kohtuudella avustettava hakijaa hakemuksen täsmentämisessä. Mikään ei estä sitä, että sama hakija esittää uuden asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen tuntiessaan paremmin kyseisen tietokannan rakenteen aikaisemman hylkäämisen tai aikaisempien hylkäämisten perusteella.

39. Toiseksi on niin, että asiakirjan koolla ei ole vaikutusta sen luokitteluun ”asiakirjaksi”. Sillä voi kuitenkin olla vaikutus siihen, miten oikeus tutustua asiakirjaan myönnetään. Tämä ilmenee asetuksen N:o 1049/2001 6 artiklan 3 kohdasta ja myös sen 10 artiklan 1 kohdasta. Ensin mainitussa säädetään, että kyseinen toimielin voi neuvotella hakijan kanssa epävirallisesti kohtuullisen ratkaisun löytämiseksi,[14] jos hakemus koskee erittäin pitkää asiakirjaa tai erittäin suurta määrää asiakirjoja. Jälkimmäisessä säädetään useista eri tavoista, joilla asiakirjoihin voidaan tutustua, kuten tutustumalla niihin toimielimen tiloissa (mitä ilmeisimmin laajoihin tai arkaluonteisiin asiakirjoihin).

40. Kummassakin säännöksessä tehdään myös selväksi, että asetus N:o 1049/2001 koskee oikeutta *tutustua* asiakirjoihin, eikä välttämättä oikeutta *saada* jäljennöksiä asiakirjoista. Molemmilla säännöksillä on huomattava merkitys tarkasteltaessa sähköisiä asiakirjoja, joita eivät pitkälti koske monet ”fyysiset” rajoitukset sille, kuinka paljon voidaan kohtuudella pyytää.[15] Nämä säännökset merkitsevät sitä, että viranomaiselta saatavien sähköisten asiakirjojen jäljennösten lukumäärälle voidaan asettaa joitakin kohtuullisia ja oikeasuhteisia rajoituksia.

41. Kolmanneksi hallinnollinen työtaakka, joka seuraa asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden antamisesta, voi myös olla tällainen tekijä. Toimielinten on varmistettava, että jonkinlainen oikeus tutustua asetuksen N:o 1049/2001 soveltamisalaan kuuluvaan ”asiakirjaan” taataan, jollei täysin poikkeuksellisissa olosuhteissa siihen liittyvä työtaakka ole suhteeton.[16] Toimielimet voivat punnita hyvää hallintoa koskevan intressin turvaamiseksi yhtäältä hakijan intressiä siihen, että hän saa tutustua asiakirjaan, ja toisaalta asiakirjaan tutustumista koskevan hakemuksen käsittelystä aiheutuvaa työtaakkaa.[17]

B *Olemassa oleva asiakirja*

42. Asetuksen N:o 1049/2001 mukainen asiakirjan käsite, joka kattaa myö sähköisessä muodossa olevat asiakirjat, on laaja. Unionin tuomioistuin on kuitenkin todennut, että oikeus tutustua toimielinten ”asiakirjoihin” koskee ainoastaan *olemassa olevia* ja kyseessä olevan toimielimen hallussa olevia asiakirjoja.[18]

43. Se, että oikeus tutustua asiakirjoihin on rajattu ”olemassa oleviin asiakirjoihin”, ilmenee selvästi sekä asetuksen sanamuodosta että sen hengestä. Asetuksen 6 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan edellytetään, että hakija ilmoittaa täsmällisesti, mitä asiakirjaa hän pyytää, ”jotta *asiakirja on* toimielimen *tunnistettavissa*”.[19] Vastaavasti 10 artiklan 3 kohdan mukaan ”asiakirjat toimitetaan *sellaisena toisintona ja sellaisessa muodossa, jossa ne ovat*”.[20] Näiden säännösten sanamuoto osoittaa, että oikeus tutustua asiakirjoihin rajoitetaan *olemassa oleviin* asiakirjoihin.

14 — Kyseinen ratkaisu voi koskea ainoastaan pyydettyjen asiakirjojen sisältöä tai määrää. Ks. tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio (C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 26 kohta).

15 — Ks. asetuksen 10 artiklan 1 kohdan viimeinen lause, jonka mukaan *alle* kahdenkymmenen A4-kokoisen sivun kopiointi on maksutonta.

16 — Tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio (C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 28 kohta).

17 — Tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio (C–127/13 P, EU:C:2014:2250, 27 kohta).

18 — Ks. tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio (C-127/13 P, EU:C:2014:2250).

19 — Kursivointi tässä.

20 — Kursivointi tässä.

44. Asetuksen henkeen kuuluu avoimuuden parantaminen. Avoimuus edellyttää toimielinten asiakirja-aineistoihin sisältyvien asiakirjojen jakamista. Kuten komissio totesi tässä tapauksessa, koko avoimuuden tarkoituksena on saattaa kansalaiset toimielinten virkamiesten kanssa samaan asemaan. Näin ollen sekä kansalaisille että virkamiehille annetaan lähtökohtaisesti oikeus tutustua samoihin asiakirjoihin. Tämä merkitsee käytännössä sitä, että kansalainen voi lukea samoja tiedostoja ja asiakirjoja kuin Euroopan unionin toimielimissä työskentelevä virkamies, olivatpa ne paperilla tai ruudulla, toimielimen tiloissa tai jossakin kauempana. Kääntäen asetusta ei voida tulkita siten, että toimielin velvoitettaisiin luomaan asiakirjoja, jotka eivät jo ole niiden hallussa.

45. Jaottelu ”olemassa olevaan” ja ”uuteen” asiakirjaan on kuitenkin epäselvempi sähköisten tietokantojen yhteydessä. Kun kyse on paperista, se, onko jokin tietty teksti tai osa siitä jo kirjoitettu ylös jonnekin, voi toisinaan olla ongelmallista näyttää toteen, mutta ei enää sen jälkeen kun tällaisen asiakirjan on osoitettu olevan fyysisesti olemassa. Sähköisten tietokantojen osalta ”olemassa olevasta asiakirjasta” on vaikeampi muodostaa käsitys. Rakenteestaan ja sisäisestä organisoinnistaan riippuen sähköisestä tietokannasta voidaan saada suuri määrä tietoa, usein hyvin pienellä vaivannäöllä. Aivan kuten kaleidoskoopilla katsottaessa, pieni pyöräytys (komento tai klikkaus) voi muuttaa kuvan täysin. Kysymys kuuluu kuitenkin: Oliko tämä nimenomainen ”asiakirja” erityisenä tietojen konfiguraationa olemassa ennen klikkausta ja oliko se siten ”olemassa oleva asiakirja”, johon hakijalla on oikeus tutustua, vai onko se klikkauksella luotu ”uusi asiakirja”, johon hakijalla ei ole oikeutta tutustua?

46. Syventymättä tässä vaiheessa syvälliseen ontologiseen pohdintaan olemisen ja olemassaolon luonteesta voidaan ehkä pitää selvänä, että tällaista eriytynyttä teknologista taustaa vasten aineelliseen paperimaailmaan perustuvasta *staattisesta* erottelusta ”olemassa oleviin” ja ”uusiin” asiakirjoihin ei välttämättä ole paljonkaan hyötyä. Asiakirja, joka voidaan luoda helposti tietokannasta, ei tiukasti ottaen ole ”olemassa” tänä nimenomaisena konfiguraationa siinä vaiheessa, kun siihen tutustumista koskeva hakemus jätetään. Sen luomiseen tarvittavat lähdetiedot sisältyvät kuitenkin laajempaan tietokokonaisuuteen. Näin ollen sähköisten tietokantojen erityisessä asiayhteydessä ”olemassa olevien” ja ”uusien” asiakirjojen välistä erottelua koskevassa tarkastelussa pitäisi ehkä keskittyä arvioimaan pyydetyn asiakirjan luomisprosessin luovaa puolta, sen *dynaamisuuden* astetta.

47. Mielestäni olemassa olevan asiakirjan käsite voitaisiin sähköisten tietokantojen yhteydessä hahmotella kahdella tapaa: positiivisesti ja negatiivisesti. Positiivisessa määritelmässä nähdään analoginen yhteys immateriaalioikeuksia koskevaan sui generis -oikeuteen.[21] Se merkitsee sitä, että sähköisten tietokantojen alalla asiakirjaa pidetään ”uutena”, jos se on seurausta *huomattavasta investoinnista*, joka muuttaisi tietokantaa itseään. Toisin sanoen pyydetyn asiakirjan luomiseen tietokannan tai tietokokonaisuuden muodossa tarvittava työmäärä on niin merkittävä, että se merkitsee tosiasiallisesti erilaista ja siten uutta tietokantaa tai tietokokonaisuutta.

48. Tällaista huomattavaa investointia on arvioitava tapauskohtaisesti kunkin yksittäistapauksen tosiseikkojen perusteella. Havainnollisina esimerkkeinä voidaan kuitenkin mainita tilanteet, joissa hakemuksessa pyydetyn asiakirjan luomiseksi on lisättävä olemassa olevaan tietokantaan sisältymättömiä uusia arvoja (aloja, hakemistoja, tunnisteita jne.) tai joissa asiakirjan luomiseksi tarvitaan monimutkaisia eri tietokantoja koskevia ristiinhakuja ja toimenpiteitä, tai myös tapaukset, joissa pyydetyn asiakirjan luominen edellyttäisi huomattavia muutoksia tietokannan itse rakenteeseen, kuten uutta ohjelmointia tai tietokannan indeksointia. Kaikissa näissä esimerkeissä, jotka eivät ole tyhjentäviä saati toisiaan pois sulkevia, pyydetyn tiedon antamiseksi on luotava ”uusi asiakirja”.

21 — Ks. tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11.3.1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY (EYVL 1996, L 77, s. 20). Sen 7 artiklassa säädetään erityisesti seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden on säädettävä tietokannan valmistajalle oikeus kieltää sellaisen tietokannan, jonka sisällön kerääminen, varmistaminen tai esittäminen merkitsee määrällisesti ja/tai laadullisesti huomattavaa investointia, koko sisällön tai laadullisesti ja/tai määrällisesti arvioituna olennaisen osan kopiointi ja/tai uudelleenkäyttö”. Ks. erityisesti tuomio 9.11.2004, Fixtures Marketing (C–338/02, EU:C:2004:696, 19 kohta ja sitä seuraavat kohdat); tuomio 15.1.2015, Ryanair (C-30/14, EU:C:2015:10, 34 kohta) ja tuomio 19.12.2013, Innoweb (C-202/12, EU:C:2013:850, 36 kohta).

49. Negatiivisesti määriteltynä asetuksessa tarkoitetun ”uuden asiakirjan” luominen pelkällä tietokantaan tai tietokokonaisuuteen sisältyvän olemassa olevan tiedon poistamisella tai suodattamisella (anonymisointi mukaan lukien) on epätodennäköistä. Jollei tietokannan täsmällisestä rakenteesta muuta johdu, tällaiset toimenpiteet eivät todennäköisesti merkitse huomattavaa (intellektuaalista) investointia eivätkä siten ”uuden asiakirjan” luomista vaan pelkästään olemassa olevan asiakirjan uudelleen järjestämistä.

50. Tähän negatiiviseen luokkaan kuuluvat esimerkit tavanomaiset tai rutiiniluonteiset haut, jotka voidaan tehdä kyseiseen tietokantaan kuuluvien hakutyökalujen avulla.[22] Osan tiedoista poistaminen tai suodattaminen olemassa olevasta tietokannasta ei myöskään merkitse ”uuden asiakirjan” luomista. Anonymisointi on nähdäkseni tyypillisesti suodatus- tai poistamistoimenpide. Jollei sen toteuttaminen edellytä muutoksia tietokannan rakenteeseen, anonymisointi ei tuo minkäänlaista lisäarvoa, koska se muodostuu pelkästä tiettyjen tietojen poistamisesta tietokannasta.

51. Tämän osan johtopäätöksenä on syytä todeta selvästi, että edellä esitetyn lähestymistavan perusteella olemassa olevan asiakirjan käsitettä ehdotetaan tulkittavan laajemmin sähköisten tietokantojen asiayhteydessä. Kuten edellä on selitetty, syyt ovat luonteeltaan teknisiä: toisin kuin aineellisessa paperimaailmassa, sähköisten tietokantojen maailmassa voidaan tehdä paljon enemmän vähemmällä vaivalla. Siten tulkittaessa olemassa olevan asiakirjan käsitettä sähköisten tietokantojen asiayhteydessä ei pitäisi keskittyä asiakirjan staattiseen tai fyysiseen olemassaoloon hakemuksen esittämisajankohtana, vaan pyydetyn asiakirjan luomiseen tarvittavan luomisprosessin laajuuteen. Huomattavan investoinnin mittari merkitsee sähköisten tietokantojen yhteydessä siten käytännössä ja ehkä vastoin yleistä kielenkäyttöä sitä, että olemassa olevan asiakirjan käsite kattaa asiakirjoja, jotka eivät välttämättä ole olleet fyysisesti olemassa tietyssä muodossa tai tiettynä konfiguraationa tietojensaantipyynnön esittämisajankohtana mutta joiden valmistaminen on yksinkertainen ja mekaaninen toimenpide.

C Soveltaminen esillä olevassa asiassa

52. Käsittelen seuraavaksi edellä esitettyjen perustelujen valossa sitä, onko tämän valituksen kohteena olevassa, valittajan ensimmäisessä ja alkuperäisessä hakemuksessa pyytämä taulukko asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitettu ”asiakirja”.

53. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi,[23] Typke pyysi ensimmäisessä hakemuksessaan erityisesti taulukkoa, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

— ”kunkin hakijan tunnus, jonka perusteella hakijaa ei voida yksilöidä nimeltä, vaan liittää kysymyksiin, joihin hänen oli vastattava

— kunkin kysymyksen tunnus paljastamatta kuitenkaan kysymyksen sisältöä

— kysymysluokka, johon kukin esitetty kysymys kuuluu: kielellinen päättely, abstrakti päättely, numeerinen päättely tai tilanteenarviointikyky

— kieli, jolla kukin kysymys esitettiin kullekin hakijalle

— tieto mahdollisesta neutralisoinnista, joka toteutettiin tiettyjen kysymysten osalta

22 — Ks. vastaavasti tuomio 26.10.2011, Dufour v. EKP (T-436/09, EU:T:2011:634, 150 ja 153 kohta).

23 — Ks. tuomio 2.7.2015, Typke v. komissio (T-214/13, EU:T:2015:448, 4 kohta).

— odotetun vastauksen tunnus, jonka on kysymyksen sisältöä ilmaisematta oltava sama saman kysymys- ja vastausyhdistelmän osalta. Kantaja täsmensi tältä osin, että jos odotettuja vastauksia ei esitetä samassa järjestyksessä kaikkien hakijoiden osalta, on varmistuttava siitä, että samaa tunnusta käytetään kunkin odotetun vastauksen osalta. Hän totesi lisäksi, että tilanteenarviointikykyyn liittyvien kysymysten osalta on ilmoitettava odotettu vastaus kokonaisuudessaan eli paras ja huonoin vaihtoehto

— kunkin hakijan kuhunkin kysymykseen antama vastaus kuitenkin ottaen huomioon, että kantajan tarkoitus ei ole saada tietoonsa vastausten sisältöä vaan ainoastaan yksilöidä hakijoiden antamat oikeat tai väärät vastaukset. Kantaja täsmensi tältä osin yhtäältä, että jos hakija ei ole vastannut johonkin kysymykseen, on käytettävä erillistä tunnusta, ja toisaalta, että tilanteenarviointikykyyn liittyvien kysymysten osalta on ilmoitettava odotettu vastaus kokonaisuudessaan

— lopuksi kunkin hakijan kuhunkin kysymykseen vastaamiseen käyttämä aika.”

54. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli, että pyydetyn taulukon toimittaminen merkitsisi uuden asiakirjan luomista. Valittajan pyyntö edellyttäisi ”ohjelmistojen suunnittelua ja valmistusta eli uusien SQL-hakujen laatimista ja siis uuden hakutuloksen luomista tietokannassa – –Toimia, joita tämä ohjelmointityö edellyttää, ei voida rinnastaa tavanomaiseen tai rutiiniluonteiseen asianomaisesta tietokannasta tehtävään hakuun, joka toteutetaan komission tähän tietokantaan kuuluvilla hakutyökaluilla”.[24]

55. Valittaja vetoaa valituksessaan ennen kaikkea siihen, että erityisen SQL-haun tekeminen sellaisen taulukkomuotoisen asiakirjan laatimiseksi, jossa tuodaan esille kaikki hänen nimenomaisesti pyytämänsä tiedot, merkitsee tavanomaista tai rutiiniluonteista hakua eikä siten uuden asiakirjan luomista.

56. Unionin yleisen tuomioistuimen määrittämistä tosiseikoista, jotka koskevat komission käyttämien tietokantojen tyyppiä ja valittajan tekemän ensimmäisen hakemuksen erityistä sanamuotoa, ilmenee nähdäkseni, että vastatakseen valittajan erityiseen pyyntöön EPSOn olisi todella täytynyt luoda uusi asiakirja.

57. Haluamatta ryhtyä arvioimaan tosiseikkoja sen osalta, mitkä SQL-haut ovat ennalta ohjelmoituja ja minkä tasoista ohjelmointipätevyyttä relaatiotietokantojen käyttäjiltä ja/tai hallinnoijilta voidaan kohtuudella odottaa, katson, että valittajan pyytämän erityisen taulukon luominen edellyttäisi edellisessä osassa todetulla tavalla huomattavaa investointia. Erityisesti todettakoon, että kuten unionin yleinen tuomioistuin kuvasi yksityiskohtaisesti, tietokannan valituille alueille olisi annettava uusia tunnisteita, ja se edellyttäisi huomattavaa ohjelmointia ja mahdollisesti indeksointia, ja tämä kaikki pitäisi tehdä useissa tietokannoissa.

58. Näistä syistä unionin yleinen tuomioistuin ei ole mielestäni tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että ensimmäisessä menettelyssä tehty hakemus ei koskenut oikeutta tutustua ”olemassa olevaan asiakirjaan”.

24 — Ks. tuomio 2.7.2015, Typke v. komissio (T-214/13, EU:T:2015:448, 67–68 kohta sekä 62–64 kohta).

59. Tähän on lisättävä kaksi ratkaisevaa huomautusta. Ensinnäkin tässä tapauksessa näyttää siltä, että kahdessa menettelyssä tehtyjen yksittäisten hakemusten täsmällisen kohteen osalta on jonkin verran vaihtelua, sillä valittaja on ilmeisesti muotoillut hakemuksensa eri tavoin eri vaiheissa. Kuten edellä tämän ratkaisuehdotuksen 37 kohdassa on jo tuotu esille, hakijan tehtävänä on kuitenkin esittää hakemuksen kohde täsmällisesti. Toisaalta tämä suhteellinen[25] ankaruus hakemuksen kohteen muotoilun osalta kompensoidaan sillä, että hakija voi myöhemmin tehdä toisen asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen.

60. Toiseksi on huomattava, että edellä tämän ratkaisuehdotuksen 30 kohdassa sähköisten tietokantojen yhteydessä esille tuodut kolme asiakirjatyyppiä eivät ole toisiaan pois sulkevia. Näin ollen se, että valittajan pyytämää erityistä tietojen yhdistelmää ei voida pitää ”olemassa olevana asiakirjana”, koska sen luominen edellyttää huomattavaa investointia, ei merkitse sitä, että valittaja ei voi saada haluamiaan tietoja toimittamalla uuden hakemuksen, jossa hän pyytää oikeutta tutustua raakatietoihin, tietokannan osaan tai koko tietokantaan.

61. Kärjistetysti sanottuna henkilöllä ei siten ole asetuksen nojalla oikeutta saada tutustua ”räätälöityyn” asiakirjaan, joka on laadittu hänen toiveidensa mukaisesti, jolloin hallinto tosiasiassa joutuisi toimimaan hänen yksityisenä hakutoimistonaan. Tämä ei kuitenkaan estä häntä itse tekemästä tarvittavia hakuja raakatietojen tai tietokokonaisuuden perusteella. Kuten edellä on jo todettu, toimielinten on luovutettava niillä olevat tiedot. Niillä ei kuitenkaan ole velvollisuutta alkaa luoda olennaisesti uusia asiakirjoja ”käyttäjien” toiveiden mukaisesti.

62. Vaihtoehtoista oikeutta tutustua raakatietoihin koskevat samat säännöt ja poikkeukset, jotka on jo tuotu esille tämän ratkaisuehdotuksen ensimmäisessä osassa. Annettaessa oikeus tutustua laajoihin raakatietojen kokonaisuuksiin tai koko tietokantaan on kiinnitettävä asianmukaista huomiota muiden hakijoiden tietojen suojaan ja yksityisyyden suojaa koskevaan oikeuteen sekä kolmansien osapuolten immateriaalioikeuksiin, jotka koskevat tietokantoihin sisältyviä ohjelmistoja ja ohjelmointia. Nämä seikat yhdessä todellisuudessa pyydetyn asiakirjan kokoon liittyvien, enemmän käytännön seikkojen ohella määrittävät konkreettiset tavat, joilla henkilö voi tutustua kyseessä oleviin asiakirjoihin (esimerkiksi onko asiakirjasta saatavilla jäljennöksiä vai voiko siihen tutustua ainoastaan toimielimen tiloissa, mahdollisesti IT-asiantuntijan ja/tai turvallisuushenkilön valvonnassa). Toimielinten asiana on määrittää asianmukainen tasapaino kussakin yksittäistapauksessa kilpailevien intressien välillä.

VI Ratkaisuehdotus

63. Jollei todistusaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla koskevasta väitteestä muuta johdu, ehdotan näistä syistä, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen siltä osin kuin valittaja on vedonnut oikeudellisiin virheisiin.

25 — ”Suhteellinen” sen vuoksi, että velvollisuus kohtuullisesti avustaa epätäsmällisten hakemusten täsmentämisessä kuuluu asetuksen N:o 1049/2001 6 artiklan 2 kohdan mukaan hallinnolle.